

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У 4580/14
21.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „А.А.” д.о.о. ..., ...,, кога заступа пуномоћник Коста Крчадинац, адвокат из Панчева, Жарка Зрењанина бр. 4, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Управе царина, ради поништаја решења туженог, број: 148-04-039-00-148/2014 од 11.02.2014. године, у правној ствари царине, у нејавној седници већа, одржаној дана 21.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Управе царина, број 148-04-039-00-148/2014 од 11.02.2014. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Министарство финансија Републике Србије - Управа царина, да на име трошкова управног спора накнади тужиоцу „А.А.” д.о.о. из ..., ... износ од 6.980,00 динара, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Управе царина – Царинарнице Београд, 02 број: У/І-2426/2013 од 10.12.2013. године, којим решењем су, донетим у смислу члана 103. став 5. Царинског закона, у извршењу решења Комисије за жалбе – Управе царина, број: 148-04-039-00-960/2013 од 17.06.2013. године, измени подаци у одређеним рубрикама наименовања 01 и 03 у ЈЦИ УВ -4 број 65558 од 22.08.2011. године, ЦИ Терминал Београд, а тужилац обавезан да поднесе нови сет ЈЦИ за део робе из наименовања 03, утврђен је износ од 13.003,50 на име мање плаћеног царинског дуга за робу из предметне декларације, с тим што је утврђено да је по решењу Царинарнице Београд, број У/І-4584/2012 од 13.03.2013. године, наплаћен износ од 80.308,00 динара, тако да се оспореним решењем врши повраћај од 57.038,00 динара на име више плаћене царине и утврђен је износ од 10.267,00 динара на име више плаћеног пореза на додату вредност, а са разлога изнетих у образложењу решења.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене закона, истичући да је погрешно примењена одредба члана 103. Царинског закона. Такође је у тужби указао и на то да су органи у конкретном случају погрешно утврдили и

применили тарифни став на део робе (металне профиле) која је била предмет увоза, тако што су исте подвели под тарифну ознаку број 7216.6110000 и царинили их са царинском стопом од 10% уместо да их подведу под тарифни став број: 7308.905900 и царине их са царинском стопом од 5%, како је то, од стране тужиоца као увозника (декларанта) било означено у увозној царинској декларацији, по којој је и плаћена царина од стране тужиоца, те прихваћено првобитним решењем надлежне Царинарнице. Поднета увозна декларација је била исправна и усклађена са Бриселском хармонизованом тарифом и тарифним бројем наведеним у извозном царинском поступку ино-пошиљаоца. Како је навео, у жалби изјављеној против првостепеног решења, тужилац је указао и на чињеницу да је Република Србија чланица Светске царинске организације WCO (раније Савет за царинску сарадњу), потписница међународне Конвенције о хармонизованом систему назива и шифарских ознака робе, те да је и извозник (инострани пошиљалац), приликом наименовања робе у поступку извоза искључиво користио Бриселску хармонизовану тарифу, која је иначе прихваћена и од стране Републике Србије, на исти начин је декларисао предметну робу као и тужилац као увозник (декларант) код увоза. Како је навео, основна правила за примењивање Царинске тарифе су део номенклатуре, која чини Царинску тарифу. У складу са чланом 3. став 1. тачка а) под (ii) Конвенције, свака страна уговорница се обавезује да ће од дана када за њу Конвенција ступи на снагу „користити“ Основна правила за примењивање Хармонизованог система и све напомене уз одељке, главе и тарифне бројеве и да неће мењати садржај одељака, глава, тарифних бројева или тарифних подбројева Хармонизованог система, па стога, ако је при извозу од стране Царинске службе државе порекла робе она третирана (наименована) на исти начин као и код Царинске службе Републике Србије, приликом увоза, не постоји основ да се у поступку по накнадној контроли Тима за накнадну контролу УЦ мења тарифни став из првобитног решења надлежне Царинарнице Републике Србије, указујући и на документ „под називом дугорочна изјава добављача за повлашћену робу по одредби (ЕГ) бр. 1207/2011“. Са изнетих разлога, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове управног спора је тражио и определио за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара, као и на име таксе на тужбу и пресуду у висини по одлуци суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу, одбије.

Управни суд је, решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост решења туженог органа у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења, са разлога што је оценио да је правилно првостепени орган, применио одредбе члана 103. став 5. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2010) у поступку накнадне контроле и на основу утврђених чињеница обавезао тужиоца да поднесе нови сет ЛЦИ за део робе из наименовања 03 и утврђен је износ од 13.003,50 динара на име мање плаћеног царинског дуга за робу из предметне декларације, стим што је утврђено да је по решењу Царинарнице Београд број У/І-4584/2012 од 13.03.2013. године наплаћен износ од 80.308,00 динара тако да се оспореним решењем врши повраћај од 57.038,00 динара на име више плаћене царине и утврђен је износ од 10.267,00

динара на име више плаћеног пореза на додату вредност. Како је наведено у образложењу оспореног решења донетог у извршењу решења Комисије за жалбе Управе царине број 148-04-039-00-960/2013 од 17.06.2013. године, Тим за накнадну контролу Царинарнице је придржавајући се примедба из другостепеног решења имајући у виду наведено мишљење стручне службе Управе царине-Одељења за царинску тарифу, извршио контролу робе стављену у слободан промет по предметној ЛЦИ УВ – 4 и утврдио да део робе из наименовања 03 предметне декларације трговачког назива: BP 384032DW System S24 Main runner Peakform, BP 382021DW System S24 Cross tee, BP 383051DW System S24 Peakform Cross tee, представља Т-профиле, израђене комбинованим савијањем поцинкованог челичног лима и обојене челичне траке, на њиховим крајевима се налазе елементи за спајање од опружног челика, профили су припремљени за међусобно повезивање у конструкцијама за израду спуштених плафона. Сагласно Основним правилима за примењивање Царинске тарифе 1. и 6., предметни профили се исправно сврставају у тарифни став 730890 59 00 са наименовањем: “Профили, припремљени за употребу у конструкцијама од гвожђа или челика, остало, искључиво или углавном од лима, остало”, са стопом царине од 5%, сходно члану 2. став 4. Закона о Царинској тарифи, односно са стопом царине 0%, с обзиром да је примењен Прелазни споразум о трговини и трговинским питањима између Републике Србије и Европске заједнице. Део робе из наименовања предметне декларације трговачког назива BPT 1924 HD Painted angle 3000x19x24, представља “L” профил добијен поступком хладног обликовања након чега није даље обрађиван, и сагласно Основним правилима за примењивање Царинске тарифе 1. и 6., исправно се сврставају у Тарифни став 7216.611000 Царинске тарифе, са наименовањем, “Профили од гвожђа или нелегираног челика, профили само хладно добијени или хладно довршени, добијени од плоснатих ваљаних производа C,L,U,Z, омега или профили са прорезом”, са стопом царине 10%, сходно члану 2. став 4. Закона о Царинској тарифи, односно стопом царине 5,5%, с обзиром да је примењен Прелазни споразум о трговини и трговинским питањима између Републике Србије и Европске заједнице. О утврђеном чињеничном стању сачињен је записник број: 148-09-038-02-325/62/2012 од 27.09.2013. године. Комисија за жалбе ценила је наводе жалбе у којима се наводи да “грешка се, поновно састоји у чињеници да је Тим за накнадну контролу УЦ погрешно утврдио и применио тарифни став на део робе (металне “L” и “U” профили) која је била предмет увоза, тако што је исту подвео под тарифну ознаку број 7216 611000, уместо под бројем 7308905900 па налази да исти нису основани из разлога што је Тим за накнадну контролу правилно сврстао робу у тарифни став 7216611000, што је у складу са мишљењем стручне службе Управе царина Одељење Царинске тарифе, акт број 148-06-039-00-960/3-2013 од 28.05.2013. године, а тарифирање робе и утврђивање њених карактеристика је у искључивој ингеренцији царинских органа, који притом утврђују карактеристике и врше идентификацију робе која се увози.

Међутим, према оцени Управног суда, на основу образложења оспореног решења не може се са сигурношћу закључити са којих разлога су тужени и првостепени орган оценили да роба стављена у слободан промет по ЛЦИ УВ-4 број 65558 од 22.08.2011. године из наименовања 03, са трговачким називом BP 384032DW System S24 Main runner Peakform, BP 382021DW System S24 Cross tee, BP 383051DW System S24 Peakform Cross tee, представља Т-прифиле, израђене комбинованим савијањем поцинкованог челичног лима и обојене челичне траке на чијим крајевима се налазе елементи за спајање од опружног челика и да се исправно сврставају у тарифни став 7308905900, а део робе из наименовања 03 са трговачким називом BPT 1924 HD Painted angle 3000x19x24 представља “L” профил, добијене поступком хладног обликовања поцинковане односно обојене траке од ниско угљеничног. Претходно поцинковане

траке пролазе кроз низ ваљака који се вијају по уздужној оси дајући коначан облик профила и да профил ВРТ 1924 HD добијен поступком хладног обликовања се исправно сврстава у тарифни став 7216611000 Царинске тарифе са наименовањем: Профили од гвожђа или нелегираног челика, профили само хладно добијени или хладно довршени, добијени од плjosнатих ваљаних производа С, L, U, Z омега или профили са прорезом. Наиме, ако су и сами утврдили да се они испоручују у метражи, није јасно, на основу разлога из образложења оспореног и ожалбеног решења, којој врсти обраде, након испоруке, осим сечења на лицу места, на потребне дужине, приликом уградње, а које сечење као такво није обухваћено и прописано Тарифним бројевима и подбројевима на које се управни органи позивају.

Тужени орган, према оцени суда, такође, није ценио наводе жалбе које тужилац понавља и у тужби да је Република Србија, као чланица Светске Царинске организације WCO, потписница међународне Конвенције о хармонизованом систему назива и шифарских ознака робе, те да је и извозник (инострани пошиљалац), приликом наименовања робе у поступку извоза, искључиво користио Бриселску хармонизовану тарифу, која је иначе прихваћена и од стране Републике Србије, на исти начин декларисао предметну робу као и тужилац као увозник (декларант) код увоза, нити је, позивајући се на Резолуцију о уписивању трифних ознака за сврставње робе у Хармонизованом систему шифарских назива и ознака у комерцијалне фактуре, довео у корелацију одредбе тог прописа са прописима на које указује тужилац, нити даје оцену и разлоге, уколико позивање тужиоца на наведене прописе сматра неоснованим. Такође, тужени орган није ценио документ под називом “Дугорочна изјава добављача за повлашћену робу по одредби (EG) бр. 1207/2001”, који се налази у списима предмета, а из кога, како је тужилац навео и поновио у тужби, произлази да је правилно декларант поступио када је предметну робу наименовао под тарифним бројем 7308.905900, а који документ се налази у списима предмета.

Са изнетих разлога, Управни суд је утврдио да је тужбом оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер је обухваћено битном повредом правила поступка из члана 199. у вези са чланом 235. став 1. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, при чему је и првостепено решење обухваћено битном повредом правила поступка из члана 199. став 2. наведеног Закона, а коју повреду тужени у доношењу оспореног решења није отклонио.

Управни суд је имао у виду навод тужиоца, којим је указао на то да је у конкретном случају примењен Царински закон који је ступио на снагу 2010. године, а да је увоз робе, чији поступак царинења је био предмет контроле у конкретном случају, увежена 2007. године, у време важења ранијег Царинског закона, те да су царински органи ретроактивно применили Закон и на тај начин поступили супротно одредби члана 197. Устава Републике Србије, али је нашао да није од утицаја на другачију примену одредаба Царинског закона на које тужилац указује у конкретном случају, будући да је на Педесеттредхој Седници свих судија Управног суда, одржаној дана 20. 04. 2015. године заузет правни став да се поступак накнадне контроле прихваћене царинске декларације покреће по закону који је на снази у време покретања тог поступка, а износ увозних дажбина се утврђује према стању робе и у складу са прописима који су важили на дан прихватања декларације.

Са свега изнетог, Управни суд је применом одредаба члана 40. став 1. и 2. и 42. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде. У поновном поступку тужени орган ће, имајући у виду правно схватање, као и примедбе суда у погледу поступка, којима је везан у смислу члана 69. став 2. истог Закона, доносећи решење у извршењу ове пресуде, на основу правилно проведен

поступка и утврђених чињеница, одлучних за решавање ове правне ствари и правилном применом прописа, имајући у при том у виду и битне наводе жалбе, чија правилна оцена је од битног утицаја на законитост решења у овој правној ствари, донети закониту одлуку

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, које је у тужби определио, Управни суд је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150., 153., 154. и 163. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС и 55/2014), које се сходно примењују на основу члана 74. ЗУС-а, те имајући у виду вредност спора, у складу са одредбама чланова 11. и 15., као и Тарифног броја 42, у вези са Тарифним бројем 13. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12) досудио трошкове на име састава тужбе у износу од 6.000,00 динара, те применом одредбе члана 52. став 1., у вези са Тарифним бројем 28. и Тарифним бројем 29. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“, бр. 28/94, 52/95, 16/97, 34/2001, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08, 31/09, 101/2011, 93/2012, 93/14) на име судске таксе за тужбу и пресуду досудио износ од 980,00 динара, па је одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 21.01.2016. године, 5 У. 4580/14

Записничар
Снежана Николић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ